

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/89/2020
Identifikačné číslo spisu:	1316205369
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1316205369.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky R. M., bytom V. XXX, zastúpenej JUDr. Sabínou Gečeovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Popradská 80, P.O.BOX 59, o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a ustanovenie opatrovníka K. L. M., nar. XX. mája XXXX, bytom v V. XXX, zastúpeného JUDr. Anettou Klestincovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Mesačná 5 a procesnou opatrovníčkou M. V., bytom v T., V. 7, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 37Ps/3/2016, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2019 sp. zn. 11CoP/163/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 17. mája 2018 č.k. 37Ps/3/2016-580 návrh navrhovateľky zamietol. Štátu priznal náhradu trov konania. Odporcovi voči navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a uložil jej povinnosť nahradiť mu ujmu, ktorá mu vznikla, pričom o výške náhrady trov konania a ujmy rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Súd prvej inštancie dospel na základe rozsiahleho dokazovania k záveru, že nie je možné konštatovať, že by osoba, o ktorej spôsobilosti sa koná, trpela ako fyzická osoba takou duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodná a teda neboli splnené podmienky ust. § 10 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, aby súd mohol obmedziť spôsobilosť na právne úkony tejto osobe. Samotná skutočnosť, že sa fyzická osoba vo všeobecnosti správa zvláštne, nevhodne, prípadne amorálne alebo sa dopustí aj činnosti, ktorá je v rozpore so zákonom, ešte sama o sebe nestačí, aby mohol súd tak radikálne zasiahnuť do jedného z najzákladnejších práv fyzickej osoby (aj podľa Listiny základných práv a slobôd), akým je právo spôsobilosti na právne úkony. Súd prvej inštancie konštatoval, že nevhodné správanie bolo zaznamenané aj zo strany navrhovateľky ako vyplýva z dôkazov. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre obmedzenie

spôsobilosti na právne úkony u vyšetrovanej osoby. Súd prvej inštancie uviedol, že ďalšie dokazovanie v danej veci nevykonával (ako navrhovaný nový znalecký posudok), nakoľko bolo vykonané rozsiahle a postačujúce dokazovanie a ďalšie by bolo nehospodárne a nadbytočné, predlžujúce celé konanie.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) odvolanie navrhovateľky rozsudkom z 8. októbra 2019 sp. zn. 11CoP/163/2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že neobstoja námietky navrhovateľky, že súd nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, keď v konaní nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi, ale len tie, ktoré sú potrebné pre zistenie skutočného stavu. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že v civilnom mimosporovom konaní nie je povinný zistiť skutkový stav, ale skutočný stav veci. Súd sa neobmedzuje na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje vyšetrovací princíp civilného procesu, čím sa aj súd prvej inštancie spravoval, podľa odvolacieho súdu postupoval procesne správne. Predpoklady pre zásah do spôsobilosti fyzickej osoby upravuje Občiansky zákonník a tieto musia byť v zásade platné v čase vyhlásenia meritórneho rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že na začiatku konania je zjavné, že tieto dôvody chýbajú a ďalší priebeh konania by viedol k zamietnutiu návrhu. Dôvodom pre zastavenie konania podľa § 235 ods. 2, 3 CMP je tiež nepredloženie lekárskej správy o zdravotnom stave osoby, o ktorej spôsobilosti sa koná, pričom uvedené ustanovenie tiež nemožno používať automaticky bez vyhodnotenia okolností. Ak súd prvej inštancie ustálil, že vo veci je potrebné vykonať dokazovanie, aby došiel k záveru, ktorý je obsahom výroku jeho rozhodnutia, postupoval podľa odvolacieho súdu správne, ak návrh ako bezdôvodný zamietol. Odvolací súd konštatoval, že pre zachovanie kvalifikovanej ochrany práv a právom chránených záujmov a to vo vzťahu k predmetu konania je odôvodnené, že jedným z dôkazných prostriedkov v tomto konaní je znalecký posudok. Odvolací súd zdôrazňuje, že je to jeden z dôkazných prostriedkov, pričom je potrebné aj úplné spoľahlivé zistenie osobných pomerov osoby, ktorá má byť obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, uvedenou zásadou sa súd prvej inštancie aj spravoval. Z týchto dôvodov podľa odvolacieho súdu neobstoja námietka, že súd nevykonával dostatočné dokazovanie. Pre posúdenie spôsobilosti vyšetrovanej osoby na právne úkony je rozhodujúce posúdiť, ako je spôsobilá osoba v živote si obstarávať svoje záležitosti, či nie je pre seba alebo okolie nebezpečná, ktoré skutočnosti neboli v konaní zistené. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa náležite zaoberal všetkými skutočnosťami, potrebnými na zistenie skutočného stavu a vo veci vykonával riadne a potrebné dokazovanie, pričom námietky navrhovateľky, uvedené v odvolaní sú podľa neho nedôvodné.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP, nakoľko jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Namietala, že súd vyvodil z vykonaných dôkazov, ktoré sú v zjavnom rozpore, nesprávne závery, ignoroval dôkazy ňou navrhované a vyhodnotil ich v rozpore s ich obsahom. Ďalej poukazuje na nesprávnosť výroku o trovách konania súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol, že je povinná nahradiť trovy konania a ujmu, ktorá mu vznikla. Odvolací súd podľa nej nesprávne rozhodol, že je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne aj vo výroku o trovách konania, z dôvodu, že návrh bol podaný zjavne bezdôvodne. Navrhovateľka namietala, že z ustanovenia § 251 ods. 2 CMP vyplýva, že predpokladom tohto postupu je skutočnosť, že návrh bol podaný zjavne bezdôvodne, čo v tomto prípade podľa nej nemôže byť splnené, keď sám súd uviedol, že dospel k názoru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný po rozsiahlom dokazovaní. Navrhovateľka má za to, že ak sa ten, kto podal návrh na obmedzenie spôsobilosti dozvie o nedôvodnosti návrhu až v priebehu konania, nie je povinný nahradiť ujmu. Zároveň namietala, že súd mal vykonať kontrolné znalecké dokazovanie. Z týchto dôvodov navrhla rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

4. Osoba, o ktorej spôsobilosti sa koná, vo vyjadrení k podanému dovolaniu navrhovateľky žiadala dovolanie odmietnuť ako neprípustné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia

dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľky je potrebné odmietnuť.

6. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci spoľobilosti na právne úkony. Konanie v tejto veci je od 1. júla 2016 upravené v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona používajú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77 obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach spoľobilosti na právne úkony; prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012].

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odvodniť iba tým, že v konaní doslo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. V danom prípade navrhovateľka uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 420 písm. f) CSP.

11. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že doslo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľkou namietanú procesnú vadu zmatocnosti, sú a/ závažnosť súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia

12. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecne súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

13. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu

vydaných tak, že sa ním rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor). V zmysle § 420 písm. f/ CSP je relevantný nesprávny procesný postup znemožňujúci strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaci možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj primerane R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritoľnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však samo rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (2Cdo/154/2017, 3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 5Cdo/84/2017, 8Cdo/180/2017).

14. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritoľný) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemožno byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstiznosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (3Cdo/173/2017, 7Cdo/150/2017, 8Cdo/49/2017). Otažku ústavnej súladnosti právneho záveru dovolacieho súdu založeného na takomto chápaní pojmu „procesný postup súdu“ posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) napríklad v konaniach sp. zn. I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018, v ktorých podané sťažnosti odmietol s odôvodnením, že nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní nemajúci oporu v zákone.

15. Na to, aby mohlo dôjsť ku konštatovaniu zaťaženia konania pred súdom vadou v podobe porušenia nesprávnym procesným postupom súdu práva strany sporu na spravodlivý proces, musí byť daná jednak príčinná súvislosť medzi nesprávnym procesným postupom súdu a upretím strane sporu niektorého z jej prinaležiacich procesných práv, okrem toho tu však musí byť aj za koncom predpokladaná intenzita záahu do práv, odôvodňujúca záver, že nebyť takehoto záahu, strane sporu by sa dostalo možnosti uplatniť tie argumenty alebo námietky, ktoré pre nenaležitý postup odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie) museli byť uplatnené až dovolaním.

16. V prejednáwanej veci neslo podľa dovolacieho súdu usudiť na splnenie žiadnej z takýchto podmienok. Procesný postup nemožno vykladať extenzívne - jeho vzťahovaním aj na faktickú meritoľnú rozhodovaciu činnosť súdu (stanovisko občianskoprávneho kolegia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. zmatocnosťnú vadu, skôr tvoriacu súčasť § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. len výnimocne).

17. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmatocnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami, ako aj s námietkami navrhovateľky. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a s jeho skutkovými i právnymi závermi.

18. Z uvedeného je teda celkom zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) náležitosti v zmysle § 393 CSP. Postup odvolacieho súdu, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozsudkom súdu prvej inštancie, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmatocným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

19. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Takisto samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04), ani právo, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

20. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

21. V súvislosti so spochybňovaním správnosti skutkových zistení a spôsobu vyhodnotenia dôkazov odvolacím súdom, dovolací súd uvádza, že nie je oprávnený preskúmať skutkové závery, ku ktorým dospeli sudy nižšieho stupňa. V zmysle § 442 CSP je totiž viazaný skutkovým stavom, z ktorého vychádzal odvolací súd. Dovolací súd nie je treťou inštanciou a preto sa ním nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

22. Navrhovateľka tvrdí, že k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP dosťlo tým, že odvolací súd nenariadil kontrolný znalecký posudok ohľadom zdravotného stavu osoby, o ktorej spôsobilosti sa koná, aby tak mohli objektívne a nezávisle posúdiť vhodnosť obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, v dôsledku čoho dospeli súdy k nesprávnym právnym záverom.

23. V rozhodovacej praxi najvyššieho súdu do 30. júna 2016 sa vyskytovali námietky dovolateľov týkajúce sa nedostatkov v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne nesprávnosti hodnotenia výsledkov dokazovania. Najvyšší súd vo vzťahu k takýmto námietkam dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nie je nedostatocné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 2Cdo/130/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatocné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Najvyšší súd už v minulosti opakovane zdôraznil, že pre záver o existencii procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. (teda aj vady uvedenej v písmene f/) nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil takej vady; rozhodujúcim bolo výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutocne dosťlo (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/6/2014, 2Cdo/609/2015, 3Cdo/409/2015, 4Cdo/143/2015, 5Cdo/238/2015, 6Cdo/30/2016, 7Cdo/371/2015, 8Cdo/34/2016).

24. Pokiaľ navrhovateľka namieta výrok o trovách konania, keď podľa jej názoru vychádzajúc z ustanovenia § 251 ods. 2 CMP vyplýva, že predpokladom tohto postupu je skutočnosť, že návrh bol podaný zjavne bezdôvodne, čo v tomto prípade podľa nej nemôže byť splnené, keď sám súd uviedol, že dospel k názoru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný po rozsiahlom dokazovaní, namieta nesprávne právne posúdenie.

25. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014).

26. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

27. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

28. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že navrhovateľka neopodstatnene namieta, že jej odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

29. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

30. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.